

นโยบายของพรรคการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชน

จังหวัดสงขลาในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2562*

POLICIES OF POLITICAL PARTIES AFFECTING PEOPLE'S DECISIONS IN SONGKHLA PROVINCE IN THE GENERAL ELECTION B.E. 2562

พระครูรัตนสุตากร (ปราโมทย์ จนทโชโต), ยุทธนา ปราณีต, สุรพล สุยะพรหม

Phrakhurattanasutakorn (Pramote Chandachoto), Yuttana Praneet,

Surapon Suyaprom

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkorntajavidyalaya University

E-mail: yuttna.pra@mcu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวิเคราะห์สภาพทั่วไปของการเสนอนโยบายของพรรคการเมือง 2) ศึกษาองค์ประกอบของการกำหนดนโยบายของพรรคการเมือง และ 3) เพื่อนำเสนอหลักพุทธธรรมในการพัฒนาการจัดทำนโยบายของพรรคการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนจังหวัดสงขลาในการเลือกตั้งทั่วไป เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี การวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ จำนวน 18 รูปหรือคน และการวิจัยเชิงปริมาณ แจกแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพทั่วไปของการเสนอนโยบายของพรรคการเมืองในจังหวัดสงขลา จุดแข็ง คือ นโยบายให้มีเบี้ยสวัสดิการผู้สูงอายุ สนับสนุนการการท่องเที่ยว จุดอ่อน คือ ขาดการสนับสนุนให้มีบัตรสวัสดิการอย่างทั่วถึง โอกาส คือ ส่งเสริมให้สวัสดิการต่อผู้เรียน ผ่านสถานศึกษา และอุปสรรค คือ ขาดการส่งเสริมความเข้มแข็งให้ฐานราก 2) องค์ประกอบของการกำหนดนโยบายของพรรคการเมือง พบว่า การตัดสินใจของประชาชนจังหวัดสงขลา โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน และ 3) การพัฒนาการจัดทำนโยบายของพรรคการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชน ตามหลักอิทธิบาท 4 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางและมาก เรียงตามลำดับดังนี้ คือ นโยบายพรรคตามหลักวิมangsa หลักจิตตะ หลักวิริยะ หลักฉันทะ

คำสำคัญ: นโยบายของพรรคการเมือง; การตัดสินใจ; การเลือกตั้งทั่วไป

Abstract

Objectives of this Research were: 1. To study and analyze the general condition of political party policy proposals, 2. To study the components of political party policy making, and 3. To present the Buddhist principles in the development of political party policy making that affected the decision of the people of Songkhla Province in the general election., conducted by the mixed research methods. The qualitative research by interviewing 18 key informants and three quantitative research collected data with questionnaires from 400 samples analyzed by describing the frequency distribution in the table.

The results showed that 1. The general condition of the policy proposals of political parties in Songkhla Province, the strength was that the policy to provide welfare allowances for the elderly and support tourism. The weak point was the lack of support to have a comprehensive welfare card. Opportunity was to promote welfare to learners. through educational institutions and threats, namely lack of strengthening the foundation 2. The composition of the political party's policymaking, it was found that the overall decision-making of the people of Songkhla Province was at a moderate level. when considering each aspect, it was at moderate level in all aspects; and 3. The development of political party policy making that affected people's decision-making. According to the principle of Itthipada 4, the overall level was at moderate level. When considering each aspect, it was found that it was at moderate and high level, in the following order; party policies based on Vimamsa principle, Chitta principle, Viriya principle, and Chantha principle.

Keyword: Policies of Political Parties; Decision Making; General Election

บทนำ

นโยบายของพรรคการเมืองจะส่งผลต่อการจัดทำนโยบายรัฐบาลย่อมมีผลกระทบต่อภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคมการเมืองเพราะเกี่ยวข้องกับตัวกระทำทางการเมืองที่ต้องเข้าไปมีบทบาทการตัดสินใจจากการใช้อำนาจรัฐและเข้าไปมีอิทธิพลในการกำหนดนโยบายที่แตกต่างกันไปตรงกันข้ามกับบางนโยบายที่ไม่ตอบสนองความต้องการของประชาชน (รงค์ บุญสวยขวัญ, 2560) นโยบายรัฐบาลแบ่งออกเป็นหลายประเภทด้วยกัน ส่วนการนำไปใช้บริหารประเทศนั้นก็ขึ้นอยู่กับรัฐบาลแต่ละชุดว่าจะกำหนดและปฏิบัติตามนโยบายสาธารณะแบบไหนเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนมากที่สุด และพัฒนาชีวิตประชาชนให้ดียิ่งขึ้น (อิงฟ้า สิงห์น้อย และ

รัฐชาติ ทัศนัย, 2560) การเมืองเป็นเรื่องของบุคคลที่จะเห็นคุณค่าทางการเมือง และท้ายสุดคือการตัดสินใจเลือกตัวแทนที่มีประโยชน์มากที่สุดในบรรดาตัวเลือกที่มีอยู่ ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การตัดสินใจเกิดขึ้นได้โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลทางการเมือง ข่าวสาร ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจ (ปิยะนุช เหลืองงาม, 2552)

นโยบายพรรคการเมืองที่สะท้อนถึงปัญหาความต้องการของประชาชนใน ด้านเศรษฐกิจโดยภาพรวมแล้วนั้นเป็นปัญหาเกี่ยวกับเรื่องปากท้องเป็นส่วนใหญ่ ปัญหาปากท้องในที่นี้เป็นปัญหาที่แก้ไม่สำเร็จเพราะด้วยความหลากหลายของแต่ละพื้นที่ ซึ่งนโยบายที่นำมาใช้จริงนั้นตอบสนองความต้องการของประชาชนแค่เพียงบางส่วนเท่านั้น เมื่อมีปัญหาด้านเศรษฐกิจปัญหาทางด้านสังคมก็จะตามมาเป็นผลกระทบที่ติดต่อกันเพราะสังคมกับเศรษฐกิจเป็นสิ่งคู่กันการแก้ปัญหาโดยการให้เงินเยียวยากลับเป็นการแก้ปัญหาเพียงชั่วคราวเท่านั้น ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่เพียงแต่จะทำให้ประชาชนเดือดร้อนแล้ว การนำเสนอนโยบายเองก็ควรครอบคลุมและตอบสนองความต้องการในทุกกระดับ ปัญหาด้านการเกษตรถึงแม้ว่าประเทศไทยจะเป็นประเทศที่ทำการเพาะปลูกเพราะสภาพภูมิอากาศ และสภาพภูมิประเทศเหมาะแก่การเพาะปลูกนั้นก็ยังคงมีปัญหา ควรจัดทำเป็นนโยบายที่สร้างงานสร้างอาชีพให้แก่คนในสังคมการผลิตในในด้านหนึ่งด้านใดจะเป็นการต่อยอดให้เกิดการแก้ปัญหาในด้านอื่นได้ดีขึ้น การเลือกตั้งเป็นกลไกสำคัญเพื่อสรรหาตัวแทนเสียงของประชาชนส่วนใหญ่ในทุกประเทศที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย ดังนั้น การไปลงคะแนนเลือกตั้งจึงถือเป็นหน้าที่ของประชาชนและเป็นก้าวแรกของระบอบประชาธิปไตย ดังนั้น ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง (voting participation) จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องศึกษาและนำองค์ความรู้ดังกล่าวไปรณรงค์ให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งจึงมีความสำคัญต่อประชาธิปไตยเป็นอย่างยิ่ง (อานนท์ ศักดิ์วีระวิชัย และ สุพัฒน์ วงศ์สุขุมอมร, 2554)

จังหวัดสงขลา เป็นจังหวัดหนึ่งที่ตั้งอยู่ทางภาคใต้ของประเทศไทย โดยจังหวัดสงขลาเป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่มีพื้นที่ติดทะเล อีกทั้งสภาพอากาศเหมาะสมกับการทำการเกษตร การจัดสรรปันส่วนทางทรัพยากรจึงมีความเฉพาะ ปัญหาหลัก ๆ ที่พบคือ การดำเนินชีวิตโดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เนื่องจากเป็นจังหวัดที่อยู่ติดทะเลทำให้ชาวบ้านมีอาชีพการประมงเป็นจำนวนมาก ยังคงมีปัญหาในการเลี้ยงปากท้องของประชชน การตัดสินใจของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั่วไปในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา นโยบายจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ทำให้นโยบายที่พรรคการเมืองนำเสนอมีผลต่อการตัดสินใจเลือกพรรคการเมืองเพื่อเข้าเป็นรัฐบาล ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในเรื่องของนโยบายของพรรคการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนจังหวัดสงขลาในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2560

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการเสนอนโยบายของพรรคการเมืองในจังหวัดสงขลาในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2562
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการกำหนดนโยบายของพรรคการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนจังหวัดสงขลาในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2562
3. เพื่อนำเสนอหลักพุทธธรรมในการพัฒนาการจัดทำนโยบายของพรรคการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนจังหวัดสงขลาในการเลือกตั้งทั่วไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) คือ การวิจัยเชิงคุณภาพ และวิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีและหลักพุทธธรรมจากเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสร้างเครื่องมือสัมภาษณ์และทำการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ หลังจากนั้นนำผลที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพไปทำการสนทนากลุ่มเฉพาะ และนำผลที่ได้ไปทำการวิจัยเชิงปริมาณโดยการสร้างแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลต่อไป

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกของจังหวัดสงขลา จำนวน 964,925 คน (สำนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุทัยธานี, 2563) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ รวมทั้งสิ้นจำนวน 18 รูปหรือคน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านศาสนา จำนวน 5 รูปหรือคน 2) ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายพรรคการเมือง จำนวน 5 คน 3) ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้นำองค์กรท้องถิ่น จำนวน 4 คน และ 4) ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตัวแทนภาคประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวน 4 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลโดยการสำรวจ จากการแจกแบบสอบถาม การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ หลังจากนั้นนำผลที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพไปทำการสนทนากลุ่มเฉพาะ กับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 รูปหรือคน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ด้วย SWOT Analysis เพื่อศึกษานโยบายของพรรคการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนจังหวัดสงขลาในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2562
2. การวิเคราะห์ข้อสรุปจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของนโยบายของพรรคการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนจังหวัดสงขลาในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2562 ซึ่ง

Creswell ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลโดยทั่ว ๆ ไปต้องมีความเชื่อมโยง และบูรณาการสิ่งที่เกิดขึ้น เพื่อนำไปสู่การตีความและอภิปรายผลที่เป็นเอกภาพ (Creswell, J. W., 2003).

3. สถิติที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้คือ สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สูตรการหาค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผลการวิจัย

1) สภาพทั่วไปของการเสนอนโยบายของพรรคการเมืองในจังหวัดสงขลาในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2562 จุดแข็ง คือ สนับสนุนให้มีเบี้ยสวัสดิการผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัด จุดอ่อน คือ ขาดการสนับสนุนให้มีบัตรสวัสดิการอย่างทั่วถึง ขาดการเพิ่มวงเงิน จัดสรรที่ทำกิน พักหนี้กองทุนหมู่บ้าน สนับสนุนให้มีการออก พ.ร.บ. โฉนดชุมชน ให้สิทธิ์ในการจัดการชุมชนไม่ครอบคลุม โอกาส คือ ส่งเสริมให้สวัสดิการต่อผู้เรียน ตั้งแต่ชั้นอนุบาล-มัธยมศึกษาปีที่ 3 ผ่านสถานศึกษา และจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย และอุปสรรค คือ มาตรฐานเกษตรกรไทยให้เป็นเกษตรมูลค่าสูงยังไม่ได้ ขาดการส่งเสริมความเข้มแข็งให้ฐานรากด้วยการสร้างเกษตรกรให้เป็นสมัยใหม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

2) องค์ประกอบของการกำหนดนโยบายของพรรคการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนจังหวัดสงขลาในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2562 พบว่า การตัดสินใจของประชาชนโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ดังนี้ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.37$) รองลงมาได้แก่ ด้านการศึกษา ($\bar{X} = 3.32$) ด้านสังคม ($\bar{X} = 3.28$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการเกษตร ($\bar{X} = 3.23$) ตามลำดับ

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตัดสินใจของประชาชนจังหวัดสงขลาในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2562 โดยรวม

นโยบายของพรรคการเมือง	ระดับการตัดสินใจ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านเศรษฐกิจ	3.37	0.88	ปานกลาง
2. ด้านสังคม	3.28	0.90	ปานกลาง
3. ด้านการเกษตร	3.23	0.97	ปานกลาง
4. ด้านการศึกษา	3.32	0.99	ปานกลาง
รวม	3.30	0.88	ปานกลาง

3) การพัฒนาการจัดทำนโยบายของพรรคการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนจังหวัดสงขลาในการเลือกตั้งทั่วไปตามหลักอิทธิบาท 4 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางและมาก ได้แก่ นโยบายพรรค

ตามหลักวิมังสา ($\bar{X} = 3.61$) รองลงมา ได้แก่ นโยบายพรรคตามหลักจิตตะ ($\bar{X} = 3.56$) นโยบายพรรคตามหลักวิริยะ ($\bar{X} = 3.20$) และ นโยบายพรรคตามหลักฉันทะ ($\bar{X} = 3.15$) ตามลำดับ ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตัดสินใจของประชาชนจังหวัดสงขลาในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2562 โดยรวม ตามหลักอิทธิบาท 4

หลักอิทธิบาท 4	ระดับการตัดสินใจ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นโยบายพรรคตามหลักฉันทะ ทำให้ประชาชนพึงพอใจจึงตัดสินใจเลือก	3.15	0.98	ปานกลาง
2. นโยบายพรรคตามหลักวิริยะ ทำให้ประชาชนมีความมุ่งมั่นผลักดันจึงตัดสินใจเลือก	3.20	1.00	ปานกลาง
3. นโยบายพรรคตามหลักจิตตะ ทำให้ประชาชนมีความตั้งมั่นติดตามจึงตัดสินใจเลือก	3.56	0.96	มาก
4. นโยบายพรรคตามหลักวิมังสา ทำให้ประชาชนได้พิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบจึงตัดสินใจเลือก	3.61	0.96	มาก
รวม	3.38	0.85	ปานกลาง

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพทั่วไปของการเสนอนโยบายของพรรคการเมืองในจังหวัดสงขลาในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2562 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้ จุดแข็ง คือ นโยบายของพรรคการเมืองที่สนับสนุนให้มีเบี้ยสวัสดิการผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัด จุดอ่อน คือ ขาดการสนับสนุนให้มีบัตรสวัสดิการอย่างทั่วถึง ขาดการเพิ่มวงเงิน จัดสรรที่ทำกิน โอกาส คือ นโยบายของพรรคการเมืองที่ส่งเสริมให้สวัสดิการต่อผู้เรียน ตั้งแต่ชั้นอนุบาล-มัธยมศึกษาปีที่ 3 ผ่านสถานศึกษา และอุปสรรค คือ นโยบายของพรรคการเมืองช่วยยกระดับมาตรฐานเกษตรกรไทยให้เป็นเกษตรกรมูลค่าสูงยังไม่ได้ ขาดการส่งเสริมความเข้มแข็งให้ฐานราก ด้วยการสร้างเกษตรกรให้เป็นสมัยใหม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพบูลย์ สุขเจตน์ (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนาความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี” ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี เช่น การสื่อสารของนักการเมืองกับประชาชนที่สื่อสารไม่ตรงกัน นักการเมืองเข้าไม่ถึงประชาชน พฤติกรรมและการกระทำของนักการเมืองที่ประชาชนได้รับรู้จากข่าวต่าง ๆ การวิพากษ์วิจารณ์จากสื่อและนโยบายของนักการเมือง บางนโยบายอาจจะทำได้หรือทำไม่ได้ ซึ่งส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง และต่อความไว้วางใจของประชาชน

2) องค์ประกอบของการกำหนดนโยบายของพรรคการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนจังหวัดสงขลาในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2562 พบว่า การตัดสินใจของประชาชน โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) เมื่อพิจารณารายด้าน อยู่ในระดับปาน

กลาง 4 ด้าน อภิปรายได้ว่า 1) ด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาการจัดทำนโยบายด้านเศรษฐกิจ ประชาชนเน้นการอยู่ดีกินดีมีความมั่นคง สงบสุข ส่งเสริมอาชีพต่าง ๆ และจัดสรรงบประมาณ ในการลงทุนให้ทั่วถึงทุกภาคส่วน 2) ด้านการศึกษา การพัฒนาการจัดทำนโยบายด้านการศึกษา จึงอภิปรายได้ว่า การสนับสนุนทุนการศึกษา จบแล้วมีงานรองรับ ส่งเสริมอุปกรณ์การศึกษา เปิด โอกาสให้ทุกคนได้ศึกษา 3) ด้านสังคม การพัฒนาการจัดทำนโยบายด้านสังคมในลักษณะนี้ให้ดีขึ้น จึงอภิปรายได้ว่า เป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง การพัฒนา สังคมต้องมีความเสมอภาค การรับข้อมูลข่าวสาร 4) ด้านการเกษตร เพราะมีกฎหมายรองรับ มี สถานที่ในการจำหน่ายสินค้า และสะดวกในการผลิตทั้งได้รับการส่งเสริมความรู้และการตลาด ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทน ทองเล็ก (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมือง ในการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนจังหวัดสระแก้ว” ผลการวิจัยพบว่า การบริหารบ้านเมืองของ นักการเมือง ที่ไม่ได้ส่งผลต่อเศรษฐกิจและความเจริญของจังหวัดทำให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิ์ ลงคะแนนเลือกตั้งอยู่ในระดับสูง และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิตร เกิดน้อย และคณะ (2563) ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง ในตำบล ไทยवास อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไป โดยรวมอยู่ในระดับมาก เพราะประชาชนผู้มีสิทธิ์ เลือกตั้งประชาชนเห็น ความสำคัญของการศึกษาข้อมูลผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง ต้องรณรงค์ให้เห็นประโยชน์ที่เกิดจากการเลือกตั้งของประเทศ

3) การพัฒนาการจัดทำนโยบายของพรรคการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจของ ประชาชนจังหวัดสงขลาในการเลือกตั้งทั่วไป ตามหลักอิทธิบาท 4 โดยรวมอยู่ในระดับปาน กลาง ($\bar{X} = 3.38$) อภิปรายผลได้ว่า การพัฒนานโยบายของพรรคการเมืองตามหลักอิทธิบาท 4 ทำให้ประชาชนพึงพอใจ เกิดความมั่นใจ พรรคการเมืองต้องเอาใจใส่และไตร่ตรองนโยบายของ พรรคให้รอบคอบก่อนที่จะนำไปกำหนดเป็นนโยบายของพรรค เพราะจังหวัดสงขลาเป็นหัวเมือง ภาคใต้ซึ่งมีทั้งโรงงานอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจการ ท่องเที่ยว และโรงแรม เป็นการกระตุ้น เศรษฐกิจที่ดีควรสนับสนุนภาคธุรกิจเหล่านี้ให้เต็มที่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของรัชฎากร เอี่ยมอำไพ (2563) ได้วิจัยเรื่อง “รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่มีผล ต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า 1. การตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไป โดยรวมอยู่ในระดับมาก การติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ประชาชนใช้เทคโนโลยีทำให้ สะดวก และนโยบายของพรรคการเมือง ด้านการเข้าเป็นแนวร่วมทางการเมืองของประชาชน และด้านการสนับสนุนพรรคการเมืองหรือนักการเมืองนั้น ๆ โดยพิจารณาจากนโยบายของพรรค การเมืองเป็นหลักเช่นเดียวกับการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไป 2. ปัจจัยที่ส่งเสริมการพัฒนา พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนคือ ความรู้ ทักษะคติ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดย ประชาชนต้องรับฟังการปราศรัยของพรรคการเมือง

องค์ความรู้จากการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

จากภาพองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย องค์ประกอบของนโยบายพรรคการเมืองมีทั้งหมด 4 ด้าน ประกอบด้วย 1. นโยบายด้านเศรษฐกิจ 2. นโยบายด้านสังคม 3. นโยบายด้านการเกษตร 4. นโยบายด้านการศึกษา องค์ประกอบของนโยบายพรรคการเมือง 4 ด้าน มีดังนี้

1. **นโยบายด้านเศรษฐกิจ** ได้แก่ นโยบายของพรรคการเมืองส่งผลให้มีการยกระดับความสามารถผู้ผลิต สมาร์ท เอสเอ็มอี ค่าปลีกชุมชน ทำให้ก้าวสู่เกษตร 4.0 เป็นการเพิ่มรายได้ นวัตกรรมทางเลือก ลดภาระหนี้ และช่วยให้มีการประกันรายได้เกษตรกรข้าว, ยางพารา

2. **นโยบายด้านสังคม** ได้แก่ นโยบายของพรรคการเมืองที่ส่งเสริมสร้างเมืองสีขาว ปลอดภัย ปลอดภัย ปลอดภัย สนับสนุนให้มี บัตรสวัสดิการ ขยายกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น เพิ่มวงเงิน จัดสรรที่ทำกิน พักหนี้กองทุนหมู่บ้าน สนับสนุนให้มีการช่วยค่าเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ขวบ และสนับสนุนเบี้ยเด็กเข้มแข็ง

3. **นโยบายด้านการเกษตร** ได้แก่ นโยบายของพรรคการเมืองที่ส่งเสริมความเข้มแข็งให้ฐานรากด้วยการสร้างเกษตรอัจฉริยะใน 5 ปี ช่วยให้มีการจัดสรรที่ดิน ส.ป.ก. 4-01 ให้สามารถโอนสิทธิ์ที่ดินกันได้ สนับสนุนการตั้งธนาคารที่ดินเพื่อสะสมโฉนดที่ดินที่ยังไม่ได้ออกโฉนด ส่งเสริมการทำประกันภัยพิพลคุ้มครองต้นทุนการผลิต และสนับสนุนการแก้กฎหมายประมง เพื่ออนาคตประมงไทย

4. **นโยบายด้านการศึกษา** ได้แก่ นโยบายของพรรคการเมืองที่ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์เด็กเล็กคุณภาพดีทั่วประเทศ จัดการศึกษาปฐมวัยให้มีคุณภาพ ส่งเสริมให้มีอาหารเช้า-กลางวันฟรี มีคุณภาพให้กับนักเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาล-มัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีการศึกษาตลอดชีพ สนับสนุนให้มีการแก้ปัญหาให้กับนักศึกษาที่เป็นหนี้ค้างชำระ กยศ.

การพัฒนาการจัดทำนโยบายของพรรคการเมือง มีดังนี้

1. **นโยบายทางด้านเศรษฐกิจ** ได้แก่ สนับสนุนให้มีเบี้ยสวัสดิการผู้สูงอายุ, ผู้ยากไร้ สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดต่าง ๆ สนับสนุนส่งเสริมดัชนีหุ้น 400 จุดใน 4 ปี

2. **นโยบายทางด้านสังคม** ได้แก่ สนับสนุนให้มี บัตรสวัสดิการ ขยายกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น เพิ่มวงเงิน จัดสรรที่ทำกิน พักหนี้กองทุนหมู่บ้าน สนับสนุนให้มีการช่วยค่าเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ขวบ

3. **นโยบายทางด้านเกษตร** ได้แก่ ยกระดับมาตรฐานเกษตรกรไทยให้เป็นเกษตรกรมูลค่าสูง ส่งเสริมความเข้มแข็งให้ฐานรากด้วยการสร้างเกษตรอัจฉริยะใน 5 ปี

4. **นโยบายทางด้านการศึกษา** ได้แก่ ส่งเสริมให้มีอาหารเช้า-กลางวันฟรี มีคุณภาพให้กับนักเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาล-มัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์เด็กเล็กคุณภาพดีทั่วประเทศ จัดการศึกษาปฐมวัยให้มีคุณภาพ ส่งเสริม สพฐ. เปิดเรียนสัปดาห์ละ 4 วัน

หลักอิทธิบาท 4 เพื่อการพัฒนาการจัดทำนโยบายของพรรคการเมือง มีดังนี้

1. ฉันทะ (มีความพึงพอใจ) ได้แก่ ประชาชนต้องพึงพอใจต่อนโยบายด้านการเกษตร ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการศึกษาของพรรคการเมือง
2. วิริยะ (มีความมุ่งมั่นผลักดัน) ได้แก่ ประชาชนได้มีความมุ่งมั่นผลักดันต่อนโยบายทุกด้านของพรรคการเมือง
3. จิตตะ (มีความตั้งมั่นติดตาม) ได้แก่ ประชาชนมีความตั้งใจติดตามการดำเนินการของพรรคการเมืองที่พยายามมุ่งมั่น จึงตัดสินใจเลือกนโยบายของพรรคการเมืองเหล่านั้น
4. วิมังสา (พิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบ) ได้แก่ ประชาชนได้พิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบ คิดว่าดีจริงมีประโยชน์ต่อสังคม จึงเลือกเพราะนโยบายของพรรคการเมืองนั้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัยเรื่อง นโยบายของพรรคการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชน จังหวัดสงขลาในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2562 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

- 1 ด้านเศรษฐกิจ คือ ควรสนับสนุนให้มีเบี้ยสวัสดิการผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัด
- 2 ด้านสังคม คือ ควรสนับสนุนให้มี บัตรสวัสดิการ ขยายกลุ่มเป้าหมายมากขึ้นเพิ่มวงเงิน จัดสรรที่ทำกิน พักหนี้กองทุนหมู่บ้าน
- 3 ด้านการเกษตร คือ ควรช่วยยกระดับมาตรฐานเกษตรกรไทยให้เป็นเกษตรมูลค่าสูง นโยบายของพรรคการเมืองที่ส่งเสริมความเข้มแข็งให้ฐานราก
- 4 ด้านการศึกษา คือ ควรส่งเสริมให้สวัสดิการต่อผู้เรียน ตั้งแต่ชั้นอนุบาล-มัธยมศึกษาปีที่ 3 ผ่านสถานศึกษา ให้มีคุณภาพเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

- 1 ด้านเศรษฐกิจ ต้องออกกฎหมายเพื่อสนับสนุนให้มีเบี้ยสวัสดิการผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัด และการสนับสนุนประชาชนในทุกระดับชั้น
- 2 ด้านสังคม ต้องจัดตั้งงบประมาณเพื่อดำเนินการให้มีบัตรสวัสดิการ ขยายกลุ่มเป้าหมายมากขึ้นเพิ่มวงเงิน จัดสรรที่ทำกิน พักหนี้กองทุนหมู่บ้าน
- 3 ด้านการเกษตร ต้องเสนอโครงการเพื่อรองรับการยกระดับมาตรฐานเกษตรกรไทยให้เป็นเกษตรมูลค่าสูง ด้วยการสร้างให้ใหม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก
- 4 ด้านการศึกษา รัฐต้องดำเนินจัดงบประมาณเพื่อจัดสถานศึกษาของภาครัฐ รองรับกับจำนวนเยาวชนและประชาชนให้มีโอกาสทางการศึกษาที่ทัดเทียมกับอารยประเทศ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกำหนดนโยบายทางการเมือง” ยังมีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการกำหนดนโยบายในอนาคตของพรรคการเมือง

2. ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “อิทธิพลของค่าครองชีพที่ทำให้ตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง”
3. ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “ความสัมพันธ์ของอิทธิพลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน”

เอกสารอ้างอิง

- ปิยะนุช เหลืองงาม. (2552). *บรรทัดฐานในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการเรียนวิทยาศาสตร์เรื่องภาวะโลกร้อนตามแนวทางการสอนวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสังคม (STS) (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา)*.
ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ไพบุลย์ สุขเจตน์. (2563). *การพัฒนาความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง ระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี (ดุสิตนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์)*. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- รงค์ บุญสวยขวัญ. (2560) “การเมืองของนโยบาย (Politics of Policy)”. *วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร*, 8(1), 197-203
- รัชฎากร เอี่ยมอำไพ. (2563). *รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไป (ดุสิตนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์)*. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วิจิตร เกิดน้อย และคณะ. (2563). *พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยวาสา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม*. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 9(2), 129-139.
- สุทน ทองเล็ก. (2563). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนจังหวัดสระแก้ว (ดุสิตนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์)*. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- อานนท์ ศักดิ์วีระวิชัย และ สุพัฒน์ วงศ์สุขุมอมร. (2554). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งครั้งล่าสุด (2554) ของคนไทย*. สืบค้น 2 มีนาคม 2560, จาก <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pajournal/article/download/181727/128768/>.
- อิงฟ้า สิงห์น้อย และ รัฐชาติ ทศนัย. (2560). *นโยบายสาธารณะ : การบริหารและจัดการภาครัฐ*. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 6(ฉบับพิเศษ), 610-623.
- Creswell, J. W. (2003). *Advanced Mixed Methods Research Designs*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Yamane T. (1967). *Statistic: An Introductory Analysis*. New York: Harpen and Row.